

(Kort bemærkning).

Bernhard Baunsgaard (RV):

Det kan jo blive ret langvarigt, hvis vi skal til at diskutere truismen eller selvindlysende selvfølgeligheder. Det er da klart, at selv de mennesker, der overtræder dansk lov og FN-erklæringer med tilslutning fra dansk side, har ret til at blive behandlet efter retsplejelovens regler, og jeg kan ikke se, at dette forslag på nogen måde overtræder det. Vi har sagt, at ligegyldigt om de eventuelt er tvunget til at transportere våben til Sydafrika, skal pengene gå til den danske statskasse. Der er ingen diskussion her. Men om de så skal have bøde eller de skal have fængselsstraf, afgør domstolene. Der er intet angreb på retssikkerheden i dette, men hvis man tjener penge på at transportere våben til et regime, der overtræder menneskerettighederne i den grad, som tilfældet er her, skal de af med fortjenesten. Jeg tror i og for sig, vi er enige i bedømmelsen af regimet i Sydafrika, og deres hjælpere skal af med penge i hvert fald.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Det er nærmest utroligt at høre hr. Bjørn Elmquist begynde at tale om, hvilke almindelige retsgarantier der tilsidesættes, såfremt man indfører en bestemmelse om obligatorisk konfiskation. Jeg ved ikke, om jeg skal sige til hr. Bjørn Elmquist, at det er naturligvis en forudsætning, at man dømmes skyldig for den forbrydelse, man er tiltalt for, eller mener hr. Bjørn Elmquist, at det skal være en almindelig retsgaranti, at man i givet fald har mulighed for at få en straf, men får lov til at beholde en kæmpemæssig fortjeneste? Er det en almindelig retsgaranti, hr. Bjørn Elmquist, for det er faktisk det, der bliver sagt?

(Kort bemærkning).

Hans Hækkerup (S):

Jeg vil godt spørge hr. Bjørn Elmquist, om han kan forestille sig ét eneste tilfælde, hvor det ikke ville være rimeligt at inddrage fortjenesten hos en, der har overtrådt en bindende beslutning i FN's sikkerhedsråd om våbenembargo og transporteret våben til Sydafrika. Kan hr. Bjørn Elmquist komme

herop og nævne bare ét eneste eksempel på, at det ikke ville være rimeligt?

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (V):

Nej, men jeg er heller ikke i tvivl om, at vore domstole er fornuftige nok til at indse det.

Lenger (VS):

Oprindeligt drejede det socialdemokratiske forslag sig kun om en forhøjelse af strafferammerne, og det kan vi da være betænkelige ved, ligesom mange andre også har været det, fordi vi generelt er betænkelige ved at forhøje strafferammerne, men det, der gør, at man i sager om våbensmugleri godt kunne forsvare at forhøje strafferammerne, er, at i sammenligning med, hvordan andre lovovertrædelser, andre forbrydelser, straffes, er straffene for våbensmugleri og for miljøforbrydelser i dag latterligt små, og det er den sammenligning, der kan begrunde, at strafferammerne for våbensmugleri eventuelt forhøjes.

Nu er det jo sådan netop med hensyn til våbensmugleri og miljøforbrydelser, at gerningsmændene oftest vil tilhøre de bedrestillede grupper i befolkningen. Det er jo ikke noget, de dårligerestillede kan gå hen at gøre. Det er oven i købet forbrydelser, man kan udføre hjemme ved skrivebordet, endda med slips på, og derfor er det ikke nogen tilfældighed, at det netop er lovovertrædelser af denne karakter, der straffes mildt.

Men hvad der er vigtigere er selvfølgelig, at der er en sikkerhed for, at fortjenesterne inddrages. Det er, når alt kommer til alt, vigtigere, end hvad strafferammen er, og derfor er vi meget glade for, at socialdemokraterne har foreslået gennem et ændringsforlag at ændre deres eget oprindelige forslag, sådan at der bliver sikkerhed for, at konfiskation af fortjeneste finder sted. Det er trods alt det, der betyder noget i forbindelse med repræssalierne over for våbensmuglere.

Hvis vi f.eks. tager et tilfælde – og man kan udmærket sammenligne våbensmugleri og miljøforbrydelser – hvor en stor virksomhed forurener Århus havn og får en bøde på 10.000 kr., vel vidende, at man har tjent ½ mill. kr. på den forurening, står vi i en situation, hvor det slet ikke drejer sig om krimi-